

Ruth Olsen (SF):

Et flertal i socialudvalget har indstillet forslaget til forkastelse, nemlig de borgerlige partier, hvortil også de radikale hører. Dermed har man så godt som afsagt dødsdommen over Dannerhusets nødboliger for voldsramte kvinder og børn, og det ved man godt. Al den velvilje, der kom til udtryk her i salen ved førstebehandlingen, var altså det rene hykleri.

Man henviser til, at krisecentre er en lokal opgave, men man har hele tiden vidst, at Københavns kommune hverken har penge eller vilje – det sidste er jo ret så vigtigt – til at bevare Danners nødboliger. Havde socialministeren i den tid, forslaget har ligget på lit de parade i socialudvalget, gjort sig den ulejlighed at kontakte Københavns socialborgmester, så kunne hun have fået bekræftet, at Københavns kommune gerne ser Dannerhuset nedlagt eller i hvert fald er totalt ligeglad. Derfor er dette krisecenters eneste chance for at overleve at få driftsstøtte fra staten.

Men regeringen er åbenbart også ligeglad med de voldsramte kvinder. Dette var ellers et enestående tilbud til det offentlige: 18 voksne og ca. 18 børn var der plads til pr. døgn for sølle 480.000 kr. om året. Så billige er vist ingen andre sociale institutioner i dette land. Det har sin ganske særlige forklaring, nemlig i i hundredvis af kvinders solidariske, engagerede indsats for at støtte med søstre i en vanskelig situation efter selvhjælpsprincippet, som denne regering ellers påstår er så udmærket, i hvert fald så længe det kun drejer sig om gratis ord i festtalerne, og så længe det kun handler om ideologiske floskler.

For de radikale er principper åbenbart vigtigere end virkeligheden. Også de radikale har hele tiden vidst, at Dannerhuset absolut ikke er Københavns kommunes kop te. For den kommune er græsrodde noget fælt noget. Det er noget med selvforvaltning og demokratiske principper.

Det er forhåbentlig ikke ukendt for nogen her i salen, at Dannerhuset bruges af alle offentlige instanser, der kommer i berøring med voldsramte kvinder. Det gælder politiet, det gælder hospitalerne, lægerne, socialkontorerne osv. Det er en meget dobbeltmoralisk situation, at man godt vil bruge Dannerhuset fra det offentliges side, men ikke vil ofre en

krone på det. Jo, man har ofret over 4 mill. kr. på at få huset renoveret, og så beslutter man åbenbart nu, at disse penge er smidt lige ud i den blå luft.

Politik har ikke meget med logik at gøre, ser det ud til, det var vel også for meget at forvente, men måske er der stadig et lille håb om, at forslaget kan blive vedtaget, det vil sige, at der ikke er den sædvanlige partidisciplin i denne sag.

Aase Olesen (RV):

Fru Ruth Olsen kan ikke være så særlig overrasket over det radikale venstres holdning. Vi sagde allerede ved førstebehandlingen, at vi ikke ønskede at lave om på kompetencen og på de regler, der er for krisecentre. Udvalgsarbejdet har ganske tydeligt vist, at der ikke er anden grund til, at København ikke vil støtte Dannerhuset, end at man ikke vil opgive registreringskravet. Det har alle andre kommuner, amter og også socialministeriet opgivet i forbindelse med krisecentre.

Vi skal ikke herinde i folketinget komme rendende med statsmidler, blot fordi socialdemokraterne ikke er i stand til at styre deres egne på Københavns rådhus!

Hanne Andersen (S):

Jeg vil gerne sige, at vi støtter dette forslag, der jo går ud på at give Dannerhuset den samme støtte, som det tilsvarende krisecenter for mænd i Møltrup får. Det er essensen af forslaget.

Når Københavns kommune igen drages voldsomt ind, specielt af fru Aase Olesen, så er det at vende sagen på hovedet. Det er ikke det, det drejer sig om. Vi kender og har debatteret Københavns økonomi i mange andre sammenhænge, men essensen er at sidestille dette center med Møltrup optagelseshjem.

Tinning (VS):

Som jeg allerede sagde ved førstebehandlingen, støtter VS naturligvis dette forslag. Det drejer sig helt banalt om at tage stilling til, om den fuldstændig uanstændige opførelse, man udviser fra Københavns kommunes side, skal føre til Dannerhusets lukning eller ej. Man kan nok så meget, som fru Aase Olesen gør, understrege, at man faktisk ønsker Dannerhuset bevaret, at man synes, det er en meget, meget fin ting, når man ikke foretager